

Hostišovské noviny

Ročník XIX.

číslo 2

Červen 2012

Najdete v čísle:

☐ Vypouštění odpadních vod	3	☐ Netopýři ve Studenci	7
☐ Ohlédnutí Michala Mynáře	4	☐ Žízeň, Pěnkavy v Zimbabwe	8
☐ Blbá nálada nesmí zvítězit	6	☐ Kvíz, Právo mezi ploty	10

SLOVO STAROSTKY

Milí čtenáři,

toto číslo Hostišovských novin si jistě pročtete již v letním teple někde na verandě, na zahradě, či přece jenom večer doma na gauči. Přeji pěkné čtení.

Jarní období je v naší obci ve znamení kulturních akcí. Začínáme vzpomínkovým pochodem Clay-Eva. Probíhají Oslavy osvobození naší obce. Svátek matek. Den dětí. Hostišovské koštování. A nově přibyl fotbalék. K prvním dvěma akcím bych ráda napsala pár slov:

Clay – Eva

Letošní ročník se nesl v trochu slavnostnějším duchu. Čekalo nás několik novinek. Akce se nově zúčastnil Klub výsadkových veteránů Holešov. Před zahájením pochodu jsem od nich jako představitelka obce převzala pamětní medaili a výsadkářský baret, které jsou uloženy na obecním úřadě. Novým zajímavým momentem celé akce byl přilet vrtulníku a seskok tří parašutistů. Parašutisté nám přislíbili i účast na dalším ročníku, kde se zúčastní i vlastního vzpomínkového pochodu. Velké uznání patří hlavně organizátorům akce **Skautům z Holešova** a našemu občanskému sdružení **Horizont Hostišová** za perfektní přípravu a organizaci celé akce.

Oslavy osvobození obce Hostišová

Konají se každoročně na oslavu dne, kdy byla naše obec osvobozena. Postupně navštívíme tři památníky v naší obci: Památník partyzána Metoděje Ponížila, Památník rumunských vojáků a Památník Clay – Eva. Květinami, které společně pokládáme na pietní místa v naší obci, vzdáváme hold všem lidem, kteří během dlouhých válečných let umírali – ať už ve vojenských uniformách, vězeňských mundůrech nebo v civilních šatech. Jen mě mrzí, že se tato pietní akce netěší velké účasti z řad našich občanů. Myslím si, že druhá světová

Fotbalový turnaj Horňák X Dolňák 5. 5. 2012

válka není jen smutná část světových dějin, o níž se naše děti učí v hodinách dějepisu. Je to válka, která přímo vtrhla do životů mnohých z nás a našich předků. Nebyla to válka stovky kilometrů daleko, kterou by lidé sledovali jen přes obrazovky televizorů, ale válka, která zasáhla i obyvatele obce Hostišová přímo v jejich domovech. Válka, kvůli které umírali naši nejbližší. Neměli bychom proto spoléhat na to, že žijeme v dobách, kdy se – s nadsázkou – nic neděje. Přicházejí věci, které se celým generacím zdají být nemožné, fantaskní, vzdálené. Přicházejí ale s neúprosnou realitou. Proto bychom tyto oslavy neměli považovat jen za jakýsi povinný každoroční rituál. Scházíme se hlavně proto, abychom se z tragické zkušenosti pokusili něco si odnést pro náš dnešek, pro naši budoucnost.

Vážení spoluobčané,

blíží se prázdniny a čas dovolených. Z pozice starostky mi dovolu, abych vám všem popřála radost z léta, dětem co nejlepší ohodnocení ve škole. Kdyby se přece jen někde krčilo ve sloupci vysvědčení něco kulatého nebo hrbatého, prosím rodiče o trochu shovívavosti. Mějme prosím na paměti, že údajně i Albert Einstein propadal z fyziky a pak se prý nepatrně vylepšil a vymyslel známou teorii relativity.

A po létu ať jsme zase všichni v plném počtu, bez obvažů a sádry, a abychom se všichni vrátili z dalekých i blízkých cest zdraví do naší Hostišové.

Vaše starostka Marta Koppová

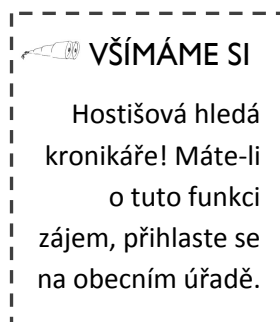
ZASTUPITELSTVO OBCE NA ZASEDÁNÍ DNE 27. 3. 2012:

1. **Rozpočtové opatření** Schválilo rozpočtové opatření č. 1/2012 se změnou příjmové i výdaj. části o 10 tis. Kč.
2. **Směnná a darovací smlouva** Schválilo novou směnnou a darovací smlouvu, která nahrazuje smlouvu schválenou 28. 2. 2012 usnesením č. XVI/4Z/2012. Jedná se o směnu a darování pozemků v lokalitě Skopálikovo pole, kdy obec získá pozemky pod budoucími inženýrskými sítěmi.
3. **Poplatky OSA** Schválilo licenční smlouvu o veřejném provozování hudebních děl OSA, o. s. ve výši 1.381,- Kč.
4. **Zrušení vyhlášky** Schválilo zrušení Obecně závazné vyhlášky č. 3/2010 ze dne 16. 12. 2010 o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj. Platnost zrušení od 1. 1. 2012.
5. **Obecní studna** Schválilo žádost o čerpání užitkové vody z obecní studny na pozemku p. č. 36/1.
6. **Změna užívání pozemku** Vzalo na vědomí žádost o změnu užívání pozemku p.č. 300/42, která bude prodiskutována s Ing. arch. Dijkou.
7. **Oprava obecní studny** Vzalo na vědomí žádost o opravu obecní studny na pozemku p.č. 53. Provede se kontrola stavu studny a poté se vydá stanovisko.
8. **Den Země** Schválilo připojení obce Hostišová ke kampani Hodina Země 2012 dne 31. 3. 2012.
9. **Akce** Vzalo na vědomí organizaci zahájení vzpomínkového pochodu Clay-Eva a farního výletu dětí za zajímavostmi obce Hostišová.
10. **Akce** Vzalo na vědomí organizaci akcí v květnu a červnu (mše u kaple 2. 5., oslavy osvobození obce 5. 5. Den matek 13. 5., Den dětí 1. 6., koštování slivovice 16. 6.).

ZASTUPITELSTVO OBCE NA ZASEDÁNÍ DNE 24. 4. 2012:

1. **Rozpočtové opatření** Schválilo rozpočtové opatření č. 2/2012.
2. **Mikroregion Židelná** Souhlasí s přijetím dotace od Státního fondu životního prostředí Mikroregionu Židelná na akci „Protipovodňová opatření pro obce Mikroregionu Židelná“ – I. etapa (projekt obcí Mysločovice, Sazovice a Lehotice).
3. **Pevná linka** Vzalo na vědomí informace o možnosti pořízení VoIP pevné linky na OÚ.
4. **Žádosti** a) Neschválilo žádost o pokácení jasanu za autobusovou zastávkou. b) Vzalo na vědomí pronájem pozemků p.č. 124/1 o výměře 105 m² a 124/2 o výměře 1578 m², oba v k.ú. Hostišová, za účelem zemědělského využití. c) Vzalo na vědomí pronájem pozemků p.č. 313/1 o výměře 2825 m² a 313/2 o výměře 2327 m², oba v k.ú. Hostišová, za účelem zemědělského využití. d) Vzalo na vědomí pronájem pozemku p.č. 149 v k.ú. Hostišová o výměře 2132 m² za účelem zemědělského využití.

5. **Odpadní vody** Schválilo zpracování dvou variant čištění odpadních vod firmou UTC s. r. o., Zlín, v ceně cca 5000 Kč: 1) s přečerpáváním odpadních vod, 2) dvě čističky odpadních vod.
6. **Strom u kaple** Vzalo na vědomí návrhy na výsadbu stromu u kaple – ginko biloba nebo žádná výsadba.
7. **Strážná** Schválilo Dodatek č. 4 ke Smlouvě o dílo č. 009/09 ZTV – lokalita Strážná. Dodatek řeší prodloužení splatnosti faktury a splatnost úroků do 30. 9. 2012.
8. **Sport** Vzalo na vědomí dopis Českého olympijského výboru, který žádá o poskytnutí výnosů z výherního hracího automatu sportovcům.
9. **Kaple** Vzalo na vědomí zpracování podkladů na opravu kaple. Je nutné vyřešit vlhnutí.
10. **Knihovna** Vzalo na vědomí informace o činnosti místní knihovny.
11. **Akce** Vzalo na vědomí organizaci kulturních akcí v květnu a červnu 2012.

ZASTUPITELSTVO OBCE NA ZASEDÁNÍ DNE 29. 5. 2012:

1. **Odkanalizování** a) Schválilo zpracování varianty odkanalizování vybudováním vlastní ČOV na území obce do územního plánu obce Hostišová. b) Pověřilo starostku obce zařazením této změny do Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje. c) Schválilo výzvu k předložení nabídky na zpracování projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí firmou UTCC s. r. o., Donská 176/13, Praha 10. d) Pověřilo starostku obce zjištěním možností poskytnutí úvěru obci na odkanalizování obce.
2. **Závěrečný účet** Schválilo se souhlasem bez výhrad závěrečný účet obce Hostišová za rok 2011.
3. **Věcné břemeno** Schválilo Smlouvu o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s firmou E.ON Distribuce a. s. na pozemky p.č. 149 a 357/2, oba v k.ú. Hostišová.
4. **Rozpočtové opatření** Schválilo rozpočtové opatření č. 3/2012.
5. **Pevná linka** Schválilo zrušení stávající pevné linky na obecním úřadě u společnosti Telefonica O2 a pořízení pevné linky VoIP.
6. **Nájem pozemků** a) Schválilo vypsání záměru na nájem pozemků p.č. 124/1 o výměře 105 m² a 124/2 o výměře 1578 m² na dobu neurčitou za účelem sečení a sušení tráv. Nájemné činí 0,20 Kč/m². b) Schválilo vypsání záměru na nájem pozemků p.č. 313/1 o výměře 2825 m² a 313/2 o výměře 2327 m² na dobu neurčitou za účelem zemědělského využití. Nájemné činí 0,20 Kč/m². c) Neschválilo pronájem pozemku p.č. 149 o výměře 2132 m². Pozemek je určen obecně závaznou vyhláškou pro volný pohyb psů.
7. **VaK** Schválilo delegaci advokátky na řádnou valnou hromadu společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a. s., konanou dne 5. června 2012. »

Ze zasedání zastupitelstva

8. **Odkoupení pozemků** Vzalo na vědomí informaci o odkoupení jednotlivých podílů pozemků p.č. 5/3, 5/2 a 305/1. Jedná se o pozemky hřiště, koupaliště, tenisový kurt a pozemky kolem KD.
9. **Příspěvek stavebníkům** Schválilo příspěvek na materiál pro vybudování kanalizace Díly od Lhotska ve výši max. 25.000 Kč na jeden RD. Příspěvek bude vyplacen v roce 2013.
10. **Strom u kaple** Neschválilo náhradní výsadbu stromu u kaple.
11. **Dotace** a) Neschválilo podání žádosti o dotace na kompostéry. Investice min. 500 tis. Kč je pro obec příliš vysoká. b) Neschválilo podání žádosti o dotace na technickou infrastrukturu z důvodu malé šance získání. c) Vzalo na vědomí provedení opravy místní kaple a podání žádosti o dotaci na sakrální stavby. Pověřilo místostarostu zajištěním rozpisu nutných prací a rozpočtu. d) Vzalo na vědomí informace o dotačních možnostech na sportoviště. e) Vzalo na vědomí upravení projektové dokumentace Nedbálkovo s využitím této stavby pro volnočasové aktivity dětí. f) Vzalo na vědomí informace o dotačních možnostech na revitalizaci krajiny po ukončených komplexních pozemkových úpravách.

Vypouštění odpadních vod

Obec Hostišová má povolení k vypouštění odpadních vod bez čištění do konce roku 2012. Na základě nové metodiky z Ministerstva životního prostředí nelze povolení prodloužit a je proto nutné tuto situaci řešit, aby nenastal bezprávní stav a obec Hostišová nebyla pokutována. Pokuty se pohybují řádově minimálně ve statisících korun.

Máme 2 možnosti řešení:

1. Vybudování kanalizačního sběrače a odvedení odpadních vod na čistírnu do Malenovic nebo vybudování vlastní čistírny. Náklady na toto řešení činí minimálně 40 000 000,- Kč. I při získání dotace (což je v současné době velice nepravděpodobné) **nejsme** z ekonomického pohledu **schopni tuto akci zafinancovat**.

2. Ve spolupráci s majiteli rodinných domů řešit vypouštění odpadních vod do kanalizace obce tak, aby splňovaly limity dané vyhláškou životního prostředí. Nemohou být tedy do kanalizace vypouštěny vody přímo z jímků na vyvážení nebo septiků, jak tomu v naší obci

v převážné většině starší zástavby je. Bude proto nutné s každým majitelem domu probrat situaci a vybrat nejvhodnější řešení. Obec se bude snažit vám pomoci samozřejmě i finančně. I v případě finančního příspěvku občanům vidím tuto možnost jako reálnou a zatím nejvhodnější.

Jisté je, že je také neudržitelný stav nevybírání stočného v části Hostišové, kde je vlastníkem kanalizace obec. V současné době připravuji podklady pro vybírání stočného od roku 2013.

Řešením celé problematiky vypouštění odpadních vod se bude zastupitelstvo obce zabývat již na svém zasedání v červnu. V dalším čísle Hostišovských novin vás seznámím s výsledkem těchto jednání a se schválenou koncepcí. Víím, že se bude jednat o velmi nepopulární opatření, ale věřím, že společně nalezneme vhodné řešení pro každého občana.

Marta Koppová

Obíhat mají data, ne občan

Den 1. červenec 2012 se stane pro obyvatele České republiky zlomovým okamžikem ve zpracovávání a využívání osobních údajů o každém z nás. Do života lidí vstoupí dlouho očekávaný „fenomén“ základních registrů, jehož úkolem bude zejména zajištění bezpečnosti a dostupnosti údajů potřebných pro výkon činnosti orgánů veřejné moci, potažmo i pro potřeby nás, obyvatel.

Údaje o všech občanech ČR (a o některých cizincích) povede jeden ze čtyř základních registrů - registr obyvatel. Tyto údaje se nazývají referenční údaje (např. jméno a příjmení, datum narození, státní občanství atp.). Základní charakteristikou referenčních údajů je jejich státem zaručená správnost,

aktuálnost a jednotnost. Jednou změněný údaj se odrazí ve veškeré úřední agendě. Obyvatelé tak již nebudou muset pokaždé dokládat tytéž údaje, ale bude stačit navštívit nejbližší úřad v místě trvalého pobytu. Například při změně jména nebo adresy trvalého pobytu bude stačit nahlásit změnu pouze na jednom příslušném úřadě a díky jednotnému systému základních registrů si tento údaj úřady samy vymění mezi sebou.

Každý dotaz a každá změna ve vašich údajích bude v systému zaznamenána a zachována. Můžete tak využít své právo zjistit, který subjekt se dotazoval na vaše údaje. Více se dozvíte na www.szrcr.cz a www.mvcr.cz.

Zpracováno dle brožury Registr obyvatel Ministerstva vnitra ČR

Oprava minulého čísla HN číslo 1/březen 2012:

Autorem článků na str. 8 je pan Jaromír Konečný.

V jarním období došlo ještě k jedné události. Obec Mysločovice vyhlásila výběrové řízení na funkci ředitele Základní školy a mateřské školy Mysločovice. Starostové obcí Hostišová, Lehotice, Machová, Míškovice a Sazovice vyjádřili podporu stávajícímu řediteli Mgr. Michalu Mynářovi.

Členové výběrové komise doporučili Mgr. Michala Mynáře jako vhodného kandidáta. Přesto rozhodnutí zastupitelstva obce Mysločovice bylo jiné, a tak Základní škola a mateřská škola Mysločovice bude mít od 1. 8. 2012 novou ředitelku Mgr. Gregorovičovou.

Dlouho jsem přemýšlela, jak napsat, jak moc si vážím Michala nejenom jako ředitele školy, ale i jako člověka, a jak moc mě mrzí jeho odchod ze školy. Nakonec jsem se rozhodla zveřejnit dopis, který jsme poslali zastupitelstvu obce Mysločovice. Myslím si, že je v něm řečeno vše.

Vážený pane starosto, vážení členové zastupitelstva obce Mysločovice,

na základě zveřejněného oznámení na Informačním a vzdělávacím portálu školství Zlínského kraje jsme získali informaci o tom, že vaše obec, jako zřizovatel příspěvkové organizace Základní školy a mateřské školy Mysločovice, vyhlásila výběrové řízení na funkci ředitele/ky této organizace.

Po diskusi mezi starosty okolních obcí, ze kterých děti navštěvují vaši základní školu, jsme dospěli k názoru, že vidíme vhodného kandidáta v současném řediteli školy Mgr. Michalu Mynářovi. Dle našeho názoru řeší spoustu i nadstandardních věcí pro žáky školy a jako doporučující vidíme faktor, že se snaží žákům vštěpovat nejen vědomost, návyky slušného chování, ale i tradice a historii obcí místního regionu. Má snahu, aby škola fungovala na dobré úrovni. Má zájem o to, aby předávala žákům formou výuky informace o regionu, v němž žijí, aby si prostřednictvím různých aktivit vytvářeli kladný vztah k místům, kde všichni společně žijeme. Tato sounáležitost je, domníváme se, v dnešní nelehké době velmi důležitá.

Při jednáních ředitele školy Mgr. Michala Mynáře se starosty obcí vidíme jeho zájem o rozvoj školy a její dobrou prezentaci. Ze společných jednání, která se týkají ekonomických záležitostí, ale i dalších témat souvisejících s provozem školy, je patrná vstřícnost a snaha se všemi komunikovat. Mezi školou a obcemi panují dobré vztahy. To je jistě zásluha i osobnostních kvalit, zkušeností a zralosti stávajícího pana ředitele. Je vstřícný, lidský, má zájem věci a lidi spojovat, naladit nejen hudebně nás všechny na stejnou notu.

Starostové obcí Hostišová, Lehotice, Machová, Míškovice a Sazovice chtějí doporučit Vám, pane starosto, a zastupitelům Vaší obce, abyste zvážili setrvání Mgr. Michala Mynáře ve funkci ředitele Základní školy a mateřské školy Mysločovice, příspěvkové organizace.

Michale, děkuji jménem svým a určitě i jménem našich občanů za práci, kterou jsi ve škole i školce vykonal a přeji Ti, aby sis našel zaměstnání, ve kterém se budeš moci realizovat a ve kterém využiješ celý svůj potenciál. Zároveň se těším na další spolupráci s Tebou při různých akcích v naší obci i na přátelská setkání s Tebou.

Marta Koppová

Ohlédnutí

Dlouhodobý cíl

- aby škola byla významnou kulturní a vzdělávací institucí v regionu (Hostišová, Lehotice, Machová, Míškovice, Mysločovice, Sazovice),
- aby se škola stala společenstvím dětí, pedagogů i rodičů, společenstvím, jehož členové se vzájemně znají, jsou schopni spolu komunikovat a řešit své problémy, společenstvím, které „táhne za jeden provaz“.

Chtěli bychom být školou, ve které učí učitelé s mladým a zapáleným srdcem (což nemusí souviset se skutečným věkem), ve které se děti učí rády, protože od svých učitelů vědí, že cesta za informacemi je stejně dobrodružná jako putování džunglí či zdolávání vysokých horských štítů. Ale on to řekl už kdysi dávno Komenský: „Škola nechť je dílnou lidskosti!“

Takto jsem se snažil formulovat naše cíle v roce 2000, před dvanácti lety. Školu jsem od svého předchůdce Bohumila Matulíka přebíral v dobrém stavu – kvalitní pedagogický sbor, budova vytápěná plynem,

navíc se sedlovou střechou, která nahradila původní plochou, občas zatékající. Ale jak už to bývá, bylo i nadále co vylepšovat. A tak začaly postupné změny, za vydatné podpory zřizovatele i dalších institucí. Vzpomínám si, že tou první změnou, důležitou především pro žáky, bylo uvolnění chodby v 1. poschodí učebního pavilonu. Provizorní sklad učebních pomůcek, který zde zabíral prostor i vzduch, prošel důkladnou revizí, zastaralé pomůcky putovaly buď do sběru, nebo na půdu »

a chodba začala sloužit svému původnímu účelu – k oddechu a odreagování žáků o přestávkách. Na chodbách v průběhu let přibyl pingpongový stůl, veselé barvy na stěnách, čas od času se objevila skluzavka pro ty menší, k odpočinkovému koutu v přízemí se v poslední době přidal i odpočinkový kout o patro výš. Škola se postupně měnila i náročnějšími investičními akcemi – nejprve to byla rekonstrukce otopného systému (při které byly také vyzděny ne příliš vzhledné a v zimě přímo vymrzlé plechové spojovací krčky a zavedeno vytápění tělocvičny sálavými panely od stropu), předloni se zase zateplovala celá škola včetně výměny oken. Kapitoulou samou pro sebe bylo zavedení počítačů do života školy. Začínalo se od několika vysloužilých počítačů, na jejichž spočítání stačily prsty jedné ruky, postupem času se školní počítačová síť dostala na velmi dobrou úroveň – v současnosti je téměř v každé místnosti školy připojení k internetu a učitelé i žáci mají možnost užívat počítačů jak k přípravě na výuku, tak i při výuce samotné.

Škola má být společenstvím žáků, učitelů a provozních pracovníků a takové společenství má mít své rituály, tradice a společnou paměť. Rád vzpomínám na chvíli, kdy jsme sadili poslední strom druhého tisíciletí – lípu, pod kterou jsme zakopali láhev se vzkazy všech tříd – a v jednom okamžiku všichni shromáždění podáním rukou vytvořili řetěz a ten poslední, nejmenší z první třídy, předal sílu a dobrou vůli všech právě zasazené lipce. I další rituály pomáhaly upevňovat vztahy školního společenství – od

tradičního uvítání prvňáčků v září, kdy je na slavnostní shromáždění celé školy přivádějí deváťáci, přes obchůzku Mikuláše s čerty a anděly (opět příležitost pro deváťáky, aby udělali něco pro své nejmenší spolužáky), slavnou školní akademii před Vánocemi, sportovní utkání deváťáků s učiteli v pololetí, masopust, Mezinárodní den dětí, Den matek, Den učitelů – zcela určitě nedokážu vyjmenovat všechno, co pomáhalo a pomáhá utužovat dobré vztahy v mysločovické škole. Samozřejmě, objevily se i víceméně drobné problémy, konflikty a nedorozumění – to tak je asi všude mezi lidmi. Ale nikdo nám nemůže upřít snahu věci řešit a vyjasnit, nikoliv zamést pod stůl.

Opět vzpomínám, že když jsme v roce 2001 poprvé zvali absolventy k rozloučení na konci školního roku, měli naprostou svobodu rozhodnutí, zda se tohoto rozloučení se svými rodiči zúčastní nebo ne. Přišly tenkrát tak dvě třetiny deváťáků. A dnes? Tradice rozloučení s absolventy je tak zakořeněná, že nám připadá, jako by tu byla odjakživa.

Ano, jsem přesvědčen, že i v uplynulých dvanácti letech jsme dobře navázali na své předchůdce a vtiskli mysločovické škole osobitou pečť.

Na závěr a na rozloučenou chci popřát novému vedení a vlastně všem – žákům, učitelům i provozním pracovníkům naší školy, ať tuto štafetu zdárně a po svém převzou.

Mgr. Michal Mynář, ředitel školy

Jak dopadl dětský den a polštářová bitva?

Skákání v pytli, střelba z malorážky, přetahování lanem, malování masek na obličej a v neposlední řadě lýtý boj s polštářem přilákal děti na podvečer zábavy a legrace. A nejen malé děti, ale i ti starší podlehli kouzlu polštáře a mydlili se, seč jim síly stačily. Takže, příště znovu.

Alena Pakostová

UPOZORNĚNÍ Upozorňuji rodiče, že využívání trampolín v posezení „U nás“ je povoleno jen v doprovodu rodičů, kteří zodpovídají za bezpečnost dětí a případné znehodnocení trampolíny. *R. Munclinger*

PODĚKOVÁNÍ

Jménem Vlčkovy rodiny chci poděkovat Pepovi Ogrodníkovi, že ve svém volném čase vysekl nebezpečné úseky zarostlé vysokou trávou kolem silnice mezi Lhotkou a Hostišovou. Někteří řidiči tady jezdí stylem, jako by byli v jednosměrce a ještě si pletou veřejnou komunikaci se závodní dráhou. Je jim úplně „šumák“, že ohrožují jiné slušné řidiče, jejich rodiny a děti.

Pepo, dík!

František Vlček

Jak jsme četli Čertí pohádky?

Výborně. Čertíci nás provázeli pohádkami Boženy Němcové, Karla Jaromíra Erbena a Jaromíra Jecha. Ale napřed jsme si pokřtili čertíka na Michala a čertí holčičku na Káču. No k tomu neodmyslitelně patřila i známá pohádka Čert a Káča. A kolik se nás sešlo? I s maminkami nás bylo dvacet a strávili jsme pěkné chvílky s pohádkou.

Alena Pakostová

Moc jsem se rozhodoval, jestli tento příspěvek do našich novin vůbec psát. Některým občanům moje články totiž moc nevonní. Ale nakonec přece jen napíši pár řádků.

Květnový turnaj ve fotbale byla výborná myšlenka a výborná akce. Byl jsem velmi mile překvapen, kolik se tohoto fotbálku zúčastnilo lidí. A konečně našťastí mladých lidí. Mladá generace kolem sebe šíří lepší a optimističtější pohled na svět, než ti dříve narození. Mezi lidmi, kteří jsou příjemní a usměvaví, je radost prožít byť jen jedno odpoledne. Alespoň já jsem to tak vnímal a cítil. U většiny mladých tzv. blbá nálada nemá místo. A o tom by měl být život. Jsme na světě jen jednou a ještě velmi krátce. Z vesmírného hlediska se ten „náš“ čas blíží téměř nule. Proto bychom se všichni měli snažit žít dle slušných pravidel každý den, co jsme na tomto světě. Spoléhat se po smrti na „nebe“ je alibistické. Vždyť ani nevíme, jestli vůbec existuje!

Vztahy mezi lidmi nejsou nijak zvláště dobré. Navzájem si závidíme, pomlouváme se a mezi některými občany je i nenávist. A moc dobrého toho ani sousedovi nepřejeme.

Na chodnících se na sebe sice usmíváme, ale za zády bychom na spoluobčana hodili nejraději bombu. Tak jako ve známém filmu pana Trošky. Někteří z nás si myslí, že vyzpovídat se v kostele vše zachrání. Omyl, nezachrání. Rozhodující je svědomí každého z nás. Před ním nikdo neuteče. V tom nám ani papež nepomůže.

Ale zpátky ke sportu. Vzáří se má uskutečnit turnaj v nohejbalu. Doufám, že se povede tak, jako fotbal mezi „hornáky“ a „dolňáky“. Je jen škoda, že povrch hřiště je opravdu na ubohé úrovni. Proto prosím toto a budoucí zastupitelstvo, aby se pokusilo o zázrak a časem došlo k výměně asfaltového povrchu hřiště. To by určitě nalákal další mladé lidi ke sportování. Snad by potom bylo sportovních akcí více než jen jednou nebo dvakrát za rok. Přeji všem krásné prožití léta a vzáří u nohejbalu v hojném počtu ahoj! A o prázdninách jděte na hřiště.

P.S.: Všude v okolí se opravují komunikace. Kdy se konečně udělá nová cesta přes les i do té naší víscky „střediskové“???

S pozdravem František Vlček

Pétanque v posezení „U NÁS“

Pétanque je francouzská společenská hra pro dvě 1–3 členná družstva, které se snaží umístit koule co nejbližší k cíli, který tvoří dřevěná kulička, tzv. prasátko. Princip hry je velmi jednoduchý, ale dokonalé zvládnutí techniky a taktiky vyžaduje pravidelný trénink.

Výraznou předností tohoto sportu je to, že ho může hrát prakticky každý (ženy s muži, starci s dětmi, i tělesně postižení se mohou účastňovat všech turnajů) a prakticky kdekoliv (terén hřiště je libovolný).

Je to hra, která má svůj původ ve francouzském středomoří. Její počátky však sahají až do starověku a svou podobu získala ve starém Římě.

První oficiální pravidla byla vydána roku 1907 a první dlouhodobá soutěž byla uspořádána roku 1910 ve Francii ve městě La Ciotat.

Nejpopulárnější je pétanque právě ve Francii. Patří k tamějšímu stylu života stejně jako jejich vynikající víno a proslulé sýry. Můžete se s ním setkat ve všech městech a vesničkách, převážně na jih od Lyonu. Každoročně se ve Francii koná více než 10 000 turnajů všech kategorií i významu.

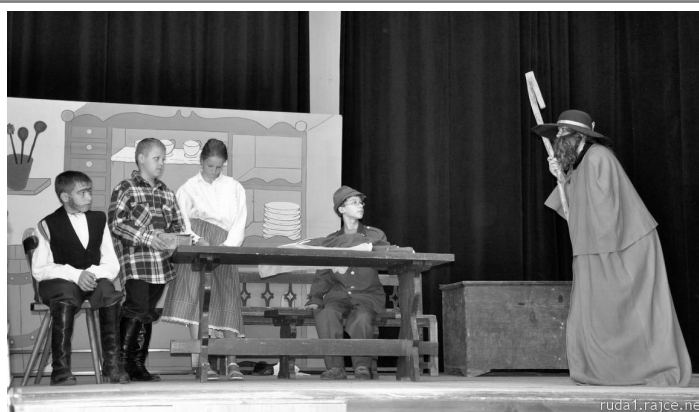
V současné době je i u nás mnoho klubů a pořádají se nejrůznější turnaje. Nejznámější je pétanque klub „Stříbrné kule“ Buchlovice. Od 1. 7. si můžete tuto hru pro celé rodiny bez rozdílu věku přijít vyzkoušet do našeho posezení „U nás“.

Strategie

K tomu, aby hráč přiblížil svou kouli co nejbližší dřevěné kuličce, lze použít různou strategii:

- přímým hodem se snaží umístit svou kouli co nejbližší dřevěné kuličce
- snaží se vyrazit soupeřovu kouli, která je nejbližší dřevěné kuličce
- zasáhnout dřevěnou kuličku a posunout ji do takového místa, že rázem jsou vlastní koule blíže než soupeřovy.

Zdroj: Wikipedie

Dvě Krkonošské pohádky mohly vidět nejen všechny maminky při oslavách Dne matek 13. května. Pěkný program tradičně nacvičily také děti z MŠ.

Zahájení vzpomínkového pochodu Clay-Eva 13. dubna zpestřil seskok tří parašutistů. Reportáž o celé akci vysílala ČT mimo jiné i ve večerních Událostech.

Nad kronikou hostišovské tramské osady Netopýr, která skoro od nepaměti sídlí ve Studenci, jsme si povídali s jejím dlouholetým šerifem Jeanem Jiřím Karlíkem.

Kronika samotná (tedy její první díl) leží na stole před námi. Je to opravdu úctyhodná starodávná a krásná „bichle“ v kožené vazbě s deseticentimetrovým hřbetem a mosazným plechem kovanými rohy. Obsahuje jednak fotografie a mnoho dalších dokumentů, jednak zápisy psané úhledným a ozdobným písmem, které prozrazují výrazné výtvarné nadání „drsného“ šerifa Jeana.

Při pomalém obracení listů kroniky se dobře vzpomíná...

V šedesátém sedmém jsme si my, Indiáni z Hostišové, rozdělili území okolních lesů na teritoria jednotlivých indiánských kmenů. V kinech řádl Vinnetou, na Hostišové zase my. Proč jsme si já, Konec, Hugo a Had vybrali právě Studenec? No, líbilo se nám to tam, bylo tam ticho a hlavně - byla tam voda... Ostatní Indiány na dalších územích to brzy přestalo bavit a odpadli, jen my jsme zůstali. Postavili jsme si dvě týpí, vyrobili jsme si luky... Vzpomínám si, že jsem měl vlastnoručně udělaný pěkný luk z jasanu, byl pomalovaný a dostřel měl až sto metrů. Asi o rok později - to už jsem byl na kamenické škole v Hořicích - mne napadlo přeměnit naši indiánskou osadu na tramskou. V Hořicích jsem se totiž seznámil s Brňákama, kteří jezdili na tramp, a to se mi líbilo. Pro tramskou osadu jsme vymysleli název Netopýr a hned jsme začali stavět srub, jednoduchý, jenom s pultovou střechou, ale také jsme začali jezdit na trampy. Už od indiánských dob nás doprovázely a pomáhaly nám místní dívky a některé nás doprovázejí životem dodnes. Přibrali jsme ještě Dyňu a Bizona, koncem osmdesátých let se k nám přidali Bertá Javora s Miladou a Ota Karlík s Lidkou. První potlach jsme udělali po pěti letech, jinak jsme se na osadě často scházeli, upravovali okolí, dělali brigády v lese, večer zpívali, hráli, popíjeli u ohně.

V sedmdesátém čtvrtém jsme pozvali dva kluky ze spřátelené osady, aby nám udělali totem. Moc se povedl, i když dnes už z něj zůstaly jen ohořelé zbytky.

V sedmdesátém čtvrtém nás potkala nepříjemnost. V tu dobu totiž došlo k požáru ve srubu od hořící svíčky. Na trámu jsme mívali samorost, býval na něm plech a na tom svíčka. Někdo ten plech vyhodil, zůstala jen hořící svíčka. Odešli jsme do Lehotic na pivo a na svíčku jaksi zapomněli. Když jsme se vrátili, bylo už po všem. Hajný první uviděl kouř, s chlapama, které rychle sehnal, hasili, ale srub jsme nakonec museli shodit, už byl příliš poškozený. Tak jsme

postavili druhý srub, tentokrát se sedlovou střechou, nahoře jsem udělali spaní... V osmdesátém čtvrtém jsme za pomoci dvou kamarádů ze spřátelené osady vztyčili velký totem s motivem netopýra. Ani ten však náš druhý srub neuchránil před nebezpečími. Druhý požár ničil v osmdesátém osmém. Dodnes neznáme příčinu vzniku, můžeme se jenom dohadovat. Shořela celá chajda, taky šopa o něco níže a totem byl také zasažen. Ale jak je to v písničce: „Neplač, kamaráde, postavíme novou!“ Tak jsme se dali do stavby potřetí. Celou kostru nové střechy jsme vyrobili u Bertí, složili a odzkoušeli. Pak jsme očíslovali trámy, všechno převezli do Studence a na místě samém pak postavili jako lego. Nedávno, v roce 2009 jsme upravili okolí studánky a vsadili zde kamennou desku.

Kapitolou pro sebe je náš časopis - měsíčník, později občasník Bawidlo. Vtipné texty a obrázky jsou dílem převážně Bizona, ale někdy se připojili i další Netopýři.

Hlavní akcí roku zůstává i po více jak čtyřiceti letech výroční oheň TO Netopýr. Schází se zde staří kamarádi z ostatních tramských osad, ale jsme rádi, když občas zahlédneme i mladé neznámé tváře. Při slavnostním zapalování ze čtyř světových stran zní Vlajka, poté je uzavřen šerifský kruh a večer probíhá v duchu starých tramských tradic. Jen s přibývajícím věkem starých ostřílených trampů přibývá nenápadně i aut, zaparkovaných na okraji lesa nebo v dědině. Poslední roky se kromě výročního ohně scházejí Netopýři také při různých oslavách, také pohřbech („už se v našem lese kácí“), občas jezdíme na výroční ohně k našim kamarádům. Své kamenické řemeslo jsem uplatnil před několika lety, kdy jsme úplně přebudovali studánku vedle srubu. Nové barevné totemy, které se v posledních letech objevily ve Studenci, jsou dílem mě a Huga. Docela rád se toulám po celém světě a vždy si přivezu nějakou inspiraci, kterou se pak snažím uplatnit v novém totemu. Už jsme vytvořili tři a pracujeme na dalším...

Hostišovská tramská osada Netopýr skoro od nepaměti sídlí ve Studenci. I dnes, když tam večer sedíte u ohně a vzhlednete od plamenů, můžete zahlédnout, a dokonce i zaslechnout, jak „mezi stromy poletuje netopýr...“

Zaznamenal Dagmar Mynářová

Co já vím, tak před více jak padesáti lety bývalo běžné, že na Hostišovské měla skoro každá rodina "pašíka". Jeden z řezníků, co tohoto živočicha přetvořil na velmi chutné dobroty, byl i stríc Kelnar. Jednou pronesli větu – to, co jsem měl na světě nejradši, toho jsem si užil! Jelikož na Hostišovské jsou a byly ženský daleko nejzvědavější – otázka zněla: stríce, co to bylo? Čekaly, že se nyní dozví to, co zatím zná jen „panáček Křeháček“. Stríc řekl GOŘALKY! Jejich pokračovatelem „v žízni“ byl Karel od Aše. Ten se pohyboval po státě, kde snad byla prohibice. Náhoda tomu chtěla, že po další dva týdny jsme v hotelích byli spolu v pokojích. Hned první den jsme utužili přátelství staříčkovou slivovicí. A již to začalo. Další den jsme večer navštívili velké nákupní středisko. Blízko vchodu byl dobře zásobený bar. Karel zavelel a již jsme seděli na barových židlích. Na jeho pokyn ať nám dá dva Vizoury – barman na nás čučel jak péro z gauče. Tak jsme ukázali, z které flašky nám má nalít. Následoval pokyn pro další rundu. Já jsem raději na 20 minut prchl. Když jsem se vrátil, nový kámoš již objímal barový stůl. Přesto jsme si museli dát ještě jednu na cestu. Noc začala taky zajímavě. Postele jsme měli u sebe tak, že vždy, když se otočil, jeho ruka letěla vzduchem a já ji dostal. Po třetí facce se mi podařilo rozdělat postele. Jen jsem škodolibě sledoval, jak mezi ně padá. To se opakovalo několikrát. Vysoukat se z díry mu trvalo tak 10 minut. Zajištění jsme mívali jen snídani, jeho další strava byly dva litry vína anebo šest piv. Třeba jiný večer šel do koupelny, najednou rána – nahý Karel byl napolo ve vaně a druhou nohu v koši na odpadky, k tomu ještě přikrytý závěsem, který vytrhl ze zdi i s konzolama. Bezvládný chlap je dost těžký. I když měl rád "žízeň", byl dost chytrý. Jednou jsme jeli v noci pozorovat krokodýly a tu ve světle baterky se objevil motýl. Karel jen suše pronesl – ty vole, kdybys byl u nás, tak už bys byl ombucmanem. Já jsem si na jeho styl již zvykl. Většinou padl na postel na šířku, až k ránu se srovnal. Při návštěvě vinného sklípku jsme si mohli vybrat z pěti druhů vína. Všichni jsme byli znalci, jen Karel vypil první a ukázal pět prstů na to samé. Jindy jel ze skupinou večer do města. Všichni se vrátili, ale bez Karla a klíčů od našeho pokoje. Za půl hodiny vypadl z taxíku i s klíčky, kde byla adresa hotelu. No mohl jsem se zlobit? Za dva týdny, co jsme si byli souzeni, toho bylo tolik, že ti ostatní vždy ráno čekali na další historku. I šéf výpravy mi nabídl slevu ze zájezdu. To jsem rychle odmítl – pro mě to byl bonus. Po návratu domů mi v metru pod Václavákem řekl: Tady je dobré pivo. Už ani nevím, jestli tento restituent, který sebou neměl ani foťák, mi kvůli „žízni“ řekl ahoj...

Kvido Janík

O vlivu pěnky na růst kukuřice v Zimbabwe

Pěnkava červená (pjenicus rudus), jak známo, je pták z rodu létajících zobovců, vyskytuje se převážně ve střední Evropě, ponejvíc na Otrokovicu v hojně míře. Byl zaznamenán vzácný výskyt jedince v Norsku, ale tento omyl byl vzápětí vyvrácen, když Amundsenovi vypadl tento tvor z batohu, kdy se pečlivým zkoumáním zjistilo, že to byl španělský ptáček, který mu manželka zabalila na cestu a uvařila jej na paprice, takže záměna s pěnkavou červenou byla jasná.

Zimbabwe je země v Africe, tropické klima je místy úmorné až příjemné. Tuto zemi navštívil v předminulém století náš cestovatel dr. Emil Holub, který byl vášnivým cestovatelem. Snažil se zúrodnit místní savany pšenicí, protože mu docházel chléb a nebylo nač mazat domácí marmeládu. Domorodci jej však uprosili, že na pšenici jim prasata bradavičnatá (svinus akneus) ožirají klasy, že by byla lepší kukuřice. Pro svou výšku, kam prasata na plody nedosáhnou. Dr. Holub uznal tento argument a vysadil kukuřici, za což byl odměněn pečeným prasetem bradavičnatým a bečkou zimbabwské dvanáctky, a dojedli poslední zásoby chleba. Od té doby je v Zimbabwe pouze chléb kukuřičný a taktéž i pivo z kukuřice, do kterého se přidává pro větší hořkost slad z českého dovozu. Jen tak pro zajímavost, současný sládek pivovaru Zimbeer se jmenuje Wanda Hassan Pěnička. Je vidět, že úcta k tomuto ptáčku je veliká. Písčité stepi v Zimbabwe nejsou bohaté na humus a musí se přihnojovat. A tady přichází ke slovu naše pjenice červená. Tento malý, ale odolný, opeřenec na zimu odlétá právě do Zimbabwe. Na cestu se musí vykrmit, aby ustál tu dálku. Tady, ve své rodné zemi, zobá trávu, ozobává třešně, žízaly, mouchy a červy a týden před odletem do Afriky nedělá nic jiného, než se láduje na cestu. Je dokázáno, že vykrmený pták přiletí na místo o den až dva později než hladový, takže časová ztráta je zanedbatelná. A tam ve stínu vzrostlých kukuřic odpočívá a tráví obsah svého žaludku a kloakou vypouští kvalitní humus do písčité půdy. Tak díky českým ptačím hovínkům mají v Zimbabwe výborné pivo a křupavý kukuřičný chléb. Inu, jsme světoví.

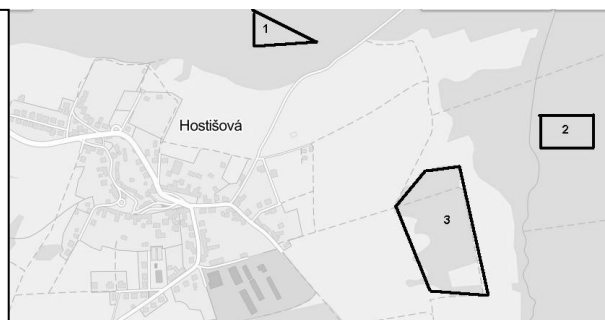
Naši vědci pokusně krmili pěnky vajgly z cigaret. A vskutku, severně od Botswany začal růst tabák dobré kvality, je dokázáno, že na své daleké pouti právě tam mají pěnky mezipřistání. Ovšem vědecky to doloženo není.

Proto můžeme být právem hrdi a pyšni na dr. Holuba a naše pěnky, díky kterým v Zimbabwe nestrádají hlady a dobře se napijí kvalitního piva. Pan Holub po návratu dostal za tento počín děkovný dopis od zimbabwského náčelníka. Dokonce i jeho manželka mu s jiskrou v oku láskyplně řekla: „I ty kujóne!“ Zda byla ráda, že jí Emil přivezl v kufru domů písečné blechy, to už není známo. Proto budme rádi, že jsme rádi, a s úsměvem do dalšího dne!

Váš Pinda (Milan Smolka)

Staré názvy lesů, tratí a částí obce

1. Studenec (Netopýrka)
2. Ostrovec (hřiště)
3. Boří

HOJAHÚ (Hostišovské jazykozpytné historické ústav) objavil ďalší spisek z pozostalosti básníra K. B. Hostišovského

Jak už to u génijů bývá, našli zme-
nem kósek nekonečného a nedo-
končeného seriálu s názvem „Z ciziny
zpátky na Konec světa“.

I. díl

Cestička k domovu známě se vine
idu a packuju – co noha nohu mine
zkrátím si to přes Chům, mám chuť na
langoše

aji dyž sem zapomněl na galoše
Člověk míni, hospodská mění!
Langoše só dobrý, pivo pěkně pění.
Co langoš to borovička
pomály se klíží víčka.

Du na zastávku busu
nic nejede, je dopravní špička.
Stepuju na zastávce jak šašek,
že pojede Housa Mašek.
Radši půdu cestó co sem kdysi znal
tó cestičkó známó,
aj dybych se měl plaziť, půdu dál,
vzhůru za mó mámó.

No, vyšel sem svižným krokem
co bylo dál, za to nikdo nemůže
jak skončila asfaltka
hned tu byly kaluže.
To proklatý bahno, to člověka unaví,
však víte, jak kdysi dopadla
baba v „Králi Šumavy“.

A k temu tá tma, u sta hromů
hvězdičky vidím, dyž narazím do
stromu.

Mléčná dráha enom pomrkává
no estli se nemélím
tehda odstavili Temelín.
Sotva svoje tělo nesa
dospěl sem až na kraj lesa.
Mám na dohled domovinu moju
tam je moja rodná dědina
již z dálky slyším v Zeku hukot strojů
a cítím vůni, co se line z vepřína.
A v prostředku dědiny
modré neón bliká
stavím se, stavím na zubříka.

II. díl

Jakpak je dnes u nás doma

Ona: Spi, děťátko, spi, zavři očka svý,
já tě budu kolébatí...

Ale kuš, neřvi.

Miláčku, synáčku!

Snad už si spokojen

kvalitním mateřský m mlíkem právě's
byl odkojen.

Mamka ti dala pít ze svého prsu
prosím tě, miláčku, zavři už pusu.
Tak synku, proboha, netrap svou
matičku
a zavři už laskavě tu svou tlamičku.
Přestaň už řvát aspoň na malinkou
chvíli
cožpak to nevidíš, že matinka šílí.
Tak pěkně spinkej
ať spí i matička
co kdysi jí říkali družstevní mlátička.
Naščestí spoměla sem na svou
babičku
do sklínky napůl sunar, na půl
slivovičku.
Snáď se to povede, dobré to bude
a budeš chrápat jako ten dudek.

III. díl

Srdečné přivítání v přátelském duchu

Ona: Fuj! To sem se lekla, debile,
ty máš aspoň čtyři promile

On: Mámo, vracám se z montáže
byl sem tam, co vlci vyjó.

Ona: No spíš z demontáže
ani futra ti nestačijó.

On: Demontáž? Asi máš pravdu.

Měli zme spravit barák, praskliny
zatmeliť,
ale přišel befel, že lepší je to odstřeliť.
A při tém odstřelu podíval sem se na
nebe
nebudeš mi věřit, spoměl sem si na
tebe.

Ona: Nech si svoje blbý frky
ty se flákáš po světě
a já žívím čtyři krky.

On: Franta, Pepa, Izabela
to bylo v dobách, dyž s mě chtěla
pak už nebyl ani škrk
gde se vzal ten čtvrté krk.

Ona: Počété, počété, ty staré dědku,
z matiky měl's dycky pětku.

On: Možná enom blbě čumím
do desíti čítat umím.

Kápní božská, milá ženo,
proč je tady přemnoženo.

Ona: Víš, byla tu menší změna.
Nerozčiluj se, to není nutné,
sósedovi prchla žena

a on byl pořád smutné.

On: Ach ten sósed. Kolikrát sem ho
zmlátil
když tě kdysi tajno klátil
a ty když od něho přišla nekdy k ránu
pamatuješ na moju první ránu
od srpna až do října
bylas samá modřina
k temu nám zpíval Jožka Černé
o té lásce nevěrné.
Kebys byla moja milá jak ta jiná
neměla bys modré pod očima.
Ona: Už vykecal ses dost
já mám svou povinnost
ať si sósed na mé hruď
zase chvilku zapláče
ty si stejně pustíš fotbal
vypiješ tři lahváče.

Jak dopadne tento příběh
to dnes ešče nevíme
až prolezem všecy hůry
snáď něco objevíme.

Tento text dyby vzali do ruky
odborníci z divadelního króžku,
z Hostbendů a Bábinek, mohl by
z toho byť pěkné „mjúzicl“ (muzikál).
Víc děcek se tam dá připsať.

Karel Jurčík

Nejlepší slivovici má letos Miroslav
Hořčica. Rozhodly o tom nezávislé
odborné komise na šestnáctém
hostišovském koštování slivovice.

VŠÍMÁME SI

Ze hřiště zmizel plný barel chlorna-
nu sodného – chemie pro údržbu
vody v koupališti, který by vystačil
pro vodní radovánky téměř na celou
sezónu. Žádáme dotyčnou osobu,
aby vrátila alespoň plastový barel...

Kvíz: Rodiče versus děti!

Vážené rodičové, zkuste si poměřit své znalosti s vašimi dětmi a odpovězte na otázky malého kvízu. Určitě se pobavíte.

Pokud si nebudete jistí svou odpovědí, najdete správnou odpověď v knihovně. Přeji pěknou zábavu.

1. Víš, kdo napsal knihu „Kronika města Kocourkova“?
2. Ve které knize se může objevit pohádka „O bílém hadu“ nebo „Princ Bajaja“?
3. Pověst „O Libuši“, „Dívčí válka“, „O Bivoji“ najdu v knize?
4. Jack London napsal báječnou knihu o psu a ta se jmenuje?
5. Z které knihy je úryvek:
„Hajej, dadej, mé děťátko,
můj bezděčný synu
ty se na mne usmíváš
já žalosti hynu.
Ty radostně vypínáš
ke mně ručky obě,
a já bych se radš viděla
tam na zemi v hrobě.“
6. Kdo napsal povídku „Karla“?
7. Znáš knihu o jedné nemožné tlusté holce, která ukázala, že něco umí? Iniciály spisovatele jsou: SR.
8. Kniha byla napsána podle skutečné události o námořníkovi, který žil se svým druhem na pustém ostrově. Znáš jméno autora a jak se kniha jmenuje?

Náš svátek Mše u kaple
2. 7. začíná v 9.00 hodin.

Vítání občánků letos zastupitelstvo plánuje na září.

VŠÍMÁME SI

Hejtman Zlínského kraje navštívil Mikroregion Židelná v rámci Hejmannského dne 19. 6. Naši obec na tomto setkání v Lehoticích reprezentovala starostka Marta Koppová, Ing. Ivan Dorta a podnikatele Lukáš Konečný.

Ukázka z Bawidla – zábavného měsíčníku tramské osady Netopýr (z roku 1972, ročník III, číslo 2)

Právo mezi ploty

Naši zahrádkáři a pěstitelé vůbec začínají s jarním sluncem na svých pozemcích, zahradách a parcelách všeho druhu realizovat svoje plány pěstitelské i rekreační, prostě to všechno, co k individuálnímu vyžití patří. Včetně chování, vzájemného soužití a harmonických vztahů mezi sousedy. A že ty občas nebývají jednoduché, o tom by se dalo dlouze psát. Začneme jarem. V tomto období sázení všeho možného přichází časté dotazy na vzdálenosti výsadeb zejména trvalých porostů od hranic pozemku. Přestože žádný obecně závazný předpis tyto vzdálenosti nestanoví, je třeba pamatovat na budoucí rozsah výsadby a vzdálenost od plotu nebo od hranice pozemku tomu přizpůsobit.

Občanský zákoník hovoří o povinnosti nerušit sousedy hlukem, který může, je-li produkován nad míru přiměřenou místním poměrům, vzbudit negativní reakce sousedů. Je třeba také dávat pozor, aby sousedé nebyli rušeni, event. poškozeni chemikáliemi používanými na ošetřování rostlin. To samé platí i pro umístování různých zařízení na samých hranicích pozemků. Zejména mám na mysli komposty, hnojiště, provizorní skládky odpadů - vše, co by mohlo zavdat příčinu k šíření nežádoucích pachů, vyvíjení plynů, šíření prachu, hmyzu apod. To obdobně platí ve stejné míře i pro populární a velmi rozšířené zahradní grilování. Kouř i různé vůně by sousedi neměli považovat za obtěžující pachy.

Jedná se také o chov a držení různých zvířat, které mohou někdy zavdat příčinu sousedských sporů. Platí, že žádná chovaná zvířata nesmí vnikat na sousední pozemky. Pokud ale již zvíře vnikne na cizí pozemek, není právem jeho vlastníka si zvíře přivlastnit nebo je trestat, případně usmrtit, ale vždy vrátit jeho majiteli nebo podle okolností je prostě vyhnat.

Je potřeba připomenout zákaz volného spalování listí a vůbec odpadů, zákaz spalování vlhké vegetace v zahradních topeništích. Ovoce patří ke stromu, i přepadlé ovoce patří majiteli pozemku, na kterém dřevina roste. (Pozn. red.: Od roku 2014, kdy vejde v účinnost nový občanský zákoník, budou plody spadené na sousedův pozemek patřit sousedovi.) Majitel pozemku by se měl postarat o sběr spadlých větví ze svého stromu, stejně tak o úklid spadeného listí. Vlastník sousedního pozemku má právo na přiměřené odstranění nežádoucích převisů větví nad jeho pozemkem a odstraňování kořenů, které k němu na pozemek prorůstají, a to s ohledem na přírodu.

JUDr. Vladimír Koula

(Převzato z časopisu Zahrádkář 5/2012, redakčně zkráceno a upraveno)